

1. И начал говорить им притчами: некоторый человек насадил виноградник и обнес оградой, и выкопал точило, и построил башню, и, отдав его виноградарям, отлучился.

УПО: І почав Він у притчах до них промовляти: Насадив був один чоловік виноградника, муром обгородив, видовбав у ньому чавило, башту поставив, і віддав його винарям, та й пішов.

KJV: And he began to speak unto them by parables. A certain man planted a vineyard, and set an hedge about it, and digged a place for the winefat, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country.

2. И послал в свое время к виноградарям слугу--принять от виноградарей плодов из виноградника.

УПО: А певного часу послав він раба до своїх винарів, щоб прийняти частину плоду з виноградника в тих винарів.

KJV: And at the season he sent to the husbandmen a servant, that he might receive from the husbandmen of the fruit of the vineyard.

3. Они же, схватив его, били, и отослали ни с чем.

УПО: Та вони схопили його та й побили, і відіслали ні з чим.

KJV: And they caught him, and beat him, and sent him away empty.

4. Опять послал к ним другого слугу; и тому камнями разбили голову и отпустили его с бесчестьем.

УПО: І знову послав він до них раба іншого, та й того вони зранили в голову та зневажили.

KJV: And again he sent unto them another servant; and at him they cast stones, and wounded him in the head, and sent him away shamefully handled.

5. И опять иного послал: и того убили; и многих других то били, то убивали.

УПО: Тоді вислав він іншого, і того вони вбили. І багатьох іще інших, набили одних, а одних повбивали.

KJV: And again he sent another; and him they killed, and many others; beating some, and killing some.

6. Имея же еще одного сына, любезного ему, напоследок послал и его к ним, говоря:

постыдятся сына моего.

УПО: І він мав ще одного, сина улюбленого. Наостанок послав і того він до них і сказав: Посоромляться сина мого!

KJV: Having yet therefore one son, his wellbeloved, he sent him also last unto them, saying, They will reverence my son.

7. Но виноградари сказали друг другу: это наследник; пойдём, убьём его, и наследство будет наше.

УПО: А ті винарі міркували собі: Це спадкоємець; ходім, замордуємо його, і нашою спадщина буде!

KJV: But those husbandmen said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be our's.

8. И, схватив его, убили и выбросили вон из виноградника.

УПО: І вони схопили його та й убили, і викинули його за виноградник...

KJV: And they took him, and killed him, and cast him out of the vineyard.

9. Что же сделает хозяин виноградника? --Придет и предаст смерти виноградарей, и отдаст виноградник другим.

УПО: Отож, що пан виноградника зробить? Він прибуде та й вигубить тих винарів, і віддасть виноградника іншим.

KJV: What shall therefore the lord of the vineyard do? he will come and destroy the husbandmen, and will give the vineyard unto others.

10. Неужели вы не читали сего в Писании: камень, который отвергли строители, тот самый сделался главою угла;

УПО: Чи ви не читали в Писанні: Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем!

KJV: And have ye not read this scripture; The stone which the builders rejected is become the head of the corner:

11. это от Господа, и есть дивно в очах наших.

УПО: Від Господа сталося це, і дивно воно в очах наших.

KJV: This was the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?

12. И старались схватить Его, но боялись народа, ибо поняли, что о них сказал притчу; и, оставив Его, отошли.

УПО: І шукали Його, щоб схопити, але боялись народу. Бо вони зрозуміли, що про них Він цю притчу сказав. І, лишивши Його, відійшли.

KJV: And they sought to lay hold on him, but feared the people: for they knew that he had spoken the parable against them: and they left him, and went their way.

13. И посылают к Нему некоторых из фарисеев и иродиан, чтобы уловить Его в слове.

УПО: І вони вислали деяких із фарисеїв та іродіянів до Нього, щоб зловити на слові Його.

KJV: And they send unto him certain of the Pharisees and of the Herodians, to catch him in his words.

14. Они же, придя, говорят Ему: Учитель! мы знаем, что Ты справедлив и не заботишься об угождении кому-либо, ибо не смотришь ни на какое лицо, но истинно пути Божию учишь. Позволительно ли давать подать кесарю или нет? давать ли нам или не давать?

УПО: Ті ж прийшли та й говорять Йому: Учителю, знаємо ми, що Ти справедливий, і не зважаєш зовсім ні на кого, бо на людське обличчя не дивишся, а наставляєш на Божу дорогу правдиво. Чи годиться давати податок для кесаря, чи ні? Давати нам, чи не давати?

KJV: And when they were come, they say unto him, Master, we know that thou art true, and carest for no man: for thou regardest not the person of men, but teachest the way of God in truth: Is it lawful to give tribute to Caesar, or not?

15. Но Он, зная их лицемерие, сказал им: что искушаете Меня? принесите Мне динарий, чтобы Мне видеть его.

УПО: А Ісус, знаючи їх лицемірство, сказав їм: Чого ви Мене випробовуєте? Принесіть Мені гріш податковий, щоб бачити.

KJV: Shall we give, or shall we not give? But he, knowing their hypocrisy, said unto them, Why tempt ye me? bring me a penny, that I may see it.

16. Они принесли. Тогда говорит им: чье это изображение и надпись? Они сказали Ему: кесаревы.

УПО: І принесли вони. А Він каже до них: Чий це образ і напис? Ті ж Йому відказали: Кесарів.

KJV: And they brought it. And he saith unto them, Whose is this image and superscription? And they said unto him, Caesar's.

17. Иисус сказал им в ответ: отдавайте кесарево кесарю, а Божие Богу. И дивились Ему.
УПО: Ісус тоді каже в відповідь їм: Віддайте кесарево кесареві, а Богові Боже! І дивувалися з Нього вони...

KJV: And Jesus answering said unto them, Render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's. And they marvelled at him.

18. Потом пришли к Нему саддукеи, которые говорят, что нет воскресения, и спросили Его, говоря:

УПО: І прийшли до Нього ті саддукеї, що твердять, ніби нема воскресення, і запитали Його та сказали:

KJV: Then come unto him the Sadducees, which say there is no resurrection; and they asked him, saying,

19. Учитель! Моисей написал нам: если у кого умрет брат и оставит жену, а детей не оставит, то брат его пусть возьмет жену его и восстановит семя брату своему.

УПО: Учителю, Мойсей написав нам: Як помре кому брат, і полишить дружину, а дитини не лишить, то нехай його брат візьме дружину його, та й відновить насіння для брата свого.

KJV: Master, Moses wrote unto us, If a man's brother die, and leave his wife behind him, and leave no children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.

20. Было семь братьев: первый взял жену и, умирая, не оставил детей.

УПО: Було сім братів. І перший взяв дружину й умер, не лишивши дітей.

KJV: Now there were seven brethren: and the first took a wife, and dying left no seed.

21. Взял ее второй и умер, и он не оставил детей; также и третий.

УПО: Другий теж її взяв та й помер, і він не лишив дітей. Так само і третій.

KJV: And the second took her, and died, neither left he any seed: and the third likewise.

22. Брали ее [за себя] семеро и не оставили детей. После всех умерла и жена.

УПО: І всі семеро не полишили дітей. А по всіх вмерла й жінка.

KJV: And the seven had her, and left no seed: last of all the woman died also.

23. Итак, в воскресении, когда воскреснут, которого из них будет она женою? Ибо

семеро имели ее женою?

УПО: А в воскресенні, як воскреснуть вони, то котрому із них вона дружиною буде? Бо семеро мали за дружину її.

KJV: In the resurrection therefore, when they shall rise, whose wife shall she be of them? for the seven had her to wife.

24. Иисус сказал им в ответ: этим ли приводитесь вы в заблуждение, не зная Писаний, ни силы Божией?

УПО: Ісус їм відказав: Чи ви не тому помиляєтесь, що не знаєте ані Писання, ані Божої сили?

KJV: And Jesus answering said unto them, Do ye not therefore err, because ye know not the scriptures, neither the power of God?

25. Ибо, когда из мертвых воскреснут, [тогда] не будут ни жениться, ни замуж выходить, но будут, как Ангелы на небесах.

УПО: Бо як із мертвих воскреснуть, то не будуть женитись, ані заміж виходити, але будуть, немов Анголи ті на небі.

KJV: For when they shall rise from the dead, they neither marry, nor are given in marriage; but are as the angels which are in heaven.

26. А о мертвых, что они воскреснут, разве не читали вы в книге Моисея, как Бог при купине сказал ему: Я Бог Авраама, и Бог Исаака, и Бог Иакова?

УПО: Щождо мертвих, що воскреснуть, чи ж ви не читали в Мойсеевій книзі, як при кущі сказав йому Бог, промовляючи: Я Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів,

KJV: And as touching the dead, that they rise: have ye not read in the book of Moses, how in the bush God spake unto him, saying, I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob?

27. [Бог] не есть Бог мертвых, но Бог живых. Итак, вы весьма заблуждаетесь.

УПО: Бо Він є Бог не мертвих, а живих! Тим то ви помиляєтесь дуже.

KJV: He is not the God of the dead, but the God of the living: ye therefore do greatly err.

28. Один из книжников, слыша их прения и видя, что [Иисус] хорошо им отвечал, подошел и спросил Его: какая первая из всех заповедей?

УПО: А один із тих книжників, що чув, як вони сперечались, та бачив, як добре Він відповідав їм, приступив та й спитався Його: Котра заповідь перша з усіх?

KJV: And one of the scribes came, and having heard them reasoning together, and perceiving that he had answered them well, asked him, Which is the first commandment of all?

29. Иисус отвечал ему: первая из всех заповедей: слушай, Израиль! Господь Бог наш есть Господь единый;

УПО: Ісус відповів: Перша: Слухай, Ізраїлю: наш Господь Бог Бог єдиний.

KJV: And Jesus answered him, The first of all the commandments is, Hear, O Israel; The Lord our God is one Lord:

30. и возлюби Господа Бога твоего всем сердцем твоим, и всею душою твоею, и всем разумением твоим, и всею крепостию твоею, --вот первая заповедь!

УПО: І: Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї! Це заповідь перша!

KJV: And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength: this is the first commandment.

31. Вторая подобная ей: возлюби ближнего твоего, как самого себя. Иной большей сих заповеди нет.

УПО: А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе! Нема іншої більшої заповіді над оці!

KJV: And the second is like, namely this, Thou shalt love thy neighbour as thyself. There is none other commandment greater than these.

32. Книжник сказал Ему: хорошо, Учитель! истину сказал Ты, что один есть Бог и нет иного, кроме Его;

УПО: І сказав Йому книжник: Добре, Учителю! Ти поправді сказав, що Один Він, і нема іншого, окрім Нього,

KJV: And the scribe said unto him, Well, Master, thou hast said the truth: for there is one God; and there is none other but he:

33. и любить Его всем сердцем и всем умом, и всею душою, и всею крепостью, и любить ближнего, как самого себя, есть больше всех всесожжений и жертв.

УПО: і що Любити Його всім серцем, і всім розумом, і всією душею, і з цілої сили, і що Любити свого ближнього, як самого себе, це важливіше за всі цілопалення й жертви!

KJV: And to love him with all the heart, and with all the understanding, and with all the soul, and with all the strength, and to love his neighbour as himself, is more than all whole burnt offerings

and sacrifices.

34. Иисус, видя, что он разумно отвечал, сказал ему: недалеко ты от Царствия Божия. После того никто уже не смел спрашивать Его.

УПО: Ісус же, побачивши, що розумно той відповідь дав, промовив до нього: Ти недалеко від Божого Царства! І ніхто не наслідювався вже питати Його.

KJV: And when Jesus saw that he answered discreetly, he said unto him, Thou art not far from the kingdom of God. And no man after that durst ask him any question.

35. Продолжая учить в храме, Иисус говорил: как говорят книжники, что Христос есть Сын Давидов?

УПО: Потому Ісус відповів і промовив, у храмі навчаючи: Як то книжники кажуть, що ніби Христос син Давидів?

KJV: And Jesus answered and said, while he taught in the temple, How say the scribes that Christ is the son of David?

36. Ибо сам Давид сказал Духом Святым: сказал Господь Господу моему: седи одесную Меня, доколе положу врагов Твоих в подножие ног Твоих.

УПО: Адже той Давид Святим Духом сказав: Промовив Господь Господеві моему: сядь праворуч Мене, доки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм!

KJV: For David himself said by the Holy Ghost, The LORD said to my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool.

37. Итак, сам Давид называет Его Господом: как же Он Сын ему? И множество народа слушало Его с услаждением.

УПО: Сам Давид Його Господом зве, як же Він йому син? І багато людей залюбки Його слухали.

KJV: David therefore himself calleth him Lord; and whence is he then his son? And the common people heard him gladly.

38. И говорил им в учении Своем: остерегайтесь книжников, любящих ходить в длинных одеждах и [принимать] приветствия в народных собраниях,

УПО: Він же казав у науці Своїй: Стережіться тих книжників, що люблять у довгих одежах проходжуватись, і привіти на ринках,

KJV: And he said unto them in his doctrine, Beware of the scribes, which love to go in long clothing, and love salutations in the marketplaces,

39. сидеть впереди в синагогах и возлежать на первом [месте] на пиршествах, --
УПО: і перші лавки в синагогах, і перші місця на прийняттях,
KJV: And the chief seats in the synagogues, and the uppermost rooms at feasts:

40. сии, поядающие дома вдов и напоказ долго молящиеся, примут тягчайшее осуждение.
УПО: що вдовині хати поїдають, і моляться довго напоказ, вони тяжче осудження приймуть!
KJV: Which devour widows' houses, and for a pretence make long prayers: these shall receive greater damnation.

41. И сел Иисус против сокровищницы и смотрел, как народ кладет деньги в сокровищницу. Многие богатые клали много.
УПО: І сів Він навпроти скарбниці, і дививсь, як народ мідяки до скарбниці вкидає. І багато заможних укидали багато.
KJV: And Jesus sat over against the treasury, and beheld how the people cast money into the treasury: and many that were rich cast in much.

42. Придя же, одна бедная вдова положила две лепты, что составляет кодрант.
УПО: І підійшла одна вбога вдовиця, і поклала дві лепті, цебто гріш.
KJV: And there came a certain poor widow, and she threw in two mites, which make a farthing.

43. Подозвав учеников Своих, [Иисус] сказал им: истинно говорю вам, что эта бедная вдова положила больше всех, клавших в сокровищницу,
УПО: І покликав Він учнів Своїх та й промовив до них: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця поклала найбільше за всіх, хто клав у скарбницю.
KJV: And he called unto him his disciples, and saith unto them, Verily I say unto you, That this poor widow hath cast more in, than all they which have cast into the treasury:

44. ибо все клали от избытка своего, а она от скудости своей положила всё, что имела, всё пропитание свое.
УПО: Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убогства свого все, що мала, свій прожиток увесь...
KJV: For all they did cast in of their abundance; but she of her want did cast in all that she had, even all her living.

